

we zullen soms onze praktijk moeten beperken, of misschien soms harder moeten werken.

Ik denk aan die oude priester in Afrika, die men trachtte te overtuigen om nu eens met verlof te gaan, maar dit weigerde en alleen zei: ik hoop later bij mijn Heer te rusten; en aan het embleem en de lijfspreuk van de bekende zeventiende-eeuwse Hollandse arts Nicolaas Tulp: „Terar dum sumo”, hetgeen afgebeeld werd in een lichtgevende kaars, die al brandende langzaam verteerde.

Jezus gaf aan één persoon soms veel tijd, zelfs midden in de nacht aan Nicodemus. Hij sprak lange tijd, alleen met de Samaritaanse vrouw en ondanks Zijn overweldigende taak in deze wereld trok Hij zich terug om te bidden op een berg alleen.

Gods Woord is ons gegeven, tot onze zaligheid, tot troost in leven en in sterven, en het zal ons richting geven in onze geneeskundige praktijk, zodat we „medearbeiders van God” mogen zijn.

Ja, maar we zijn toch allereerst arts en geen predikant of pastoor, wordt vaak gezegd en als je ziek bent heb je in de eerste plaats een goede arts en geen vroom praatje nodig. Zeker, we moeten uitstekende medici zijn, maar de bereidheid tot geestelijke en psychische hulp moet er altijd zijn en dan zal men verwonderd staan, hoe herhaaldelijk deze nodig is. „Maar de geschikte tijd uitkopen”, zoals Paulus in Colossenzen 4 zegt en „Uw woord zij altijd in aangenaamheid met zout besprengd, opdat gij moogt weten hoe gij een iegelijk moet antwoorden”. Tenslotte komt het er op aan of we de liefde kennen, en dat we niet vergeten: „doch de meeste van die is de liefde”.

Vriendelijk, sympathiek, attent, opgewekt dienen wij met onze patienten om te gaan, waarvan een grote kracht uitgaat en „een blij hart zal een medicijn goed maken”.

Uitvoerig werd ook gesproken over de groepsgeest, over het geduldig zijn tegenover elkaar en hoe trots en jalouzie deze geest kunnen verstoren.

De Bijbel spreekt op talloze plaatsen over groepsvorming en hoe een goede teamgeest dient gekweekt en gehandhaafd te worden.

Jezus schenkt vertrouwen aan zijn discipelen, zendt ze twee aan twee uit, geeft hun opdrachten die schijnbaar helemaal niet bij hen passen. Judas, die gierig is, krijgt de geldbuidel en Petrus, die zich vaak onbeheerst en zwak toont, de leiding.

De dokter, die naar de Bijbel schouwt, ontmoet de grote Medicijn-